

[Arbejds- og Socialministeren.]

kunde vælge mellem Bidraget og Børnetillægget, dog saaledes at Bidraget i Henhold til Forsorgslovens Afsnit 3 i sidstnævnte Tilfælde fuldt ud skulde medregnes til den Indtægt, der skulde lægges til Grund ved Rentens Beregning. Dette Standpunkt havde klar Hjemmel i Lovens § 41, Stk. 3, Nr. 1, hvori det er bestemt, at enhver Indtægt, som paagældende har oppebaaret i det foregaaende Kalenderaar, skal komme i Betragtning ved Rentens Beregning, idet Bestemmelsen herunder udtrykkelig medtager vedvarende offentlig Understøttelse.

Over for denne Praksis blev det imidlertid gjort gældende, at Renten kun skal tjene til Underhold for Rentenydere alene, og naar Børnebidraget kun svarer til en Del af Udgifterne ved Barnets Forsørgelse, vilde den paa Grund af det oppebaarne Bidrag nedsatte Rente være utilstrækkelig til at dække Rentenyderens Underhold og den øvrige Del af Udgifterne ved Barnets Underhold.

Ved Overvejelserne om en Ændring i disse Forhold kom man ind paa Bestemmelsen i § 41, Stk. 3, Nr. 5, ifølge hvilken man i de Tilfælde, hvor kun den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget til at oppebære Rente, ved Indtægtsberegningen kun medtager Halvdelen af Ægtefællernes samlede Indkomst. Det Bidrag, der udbetales i Henhold til Forsorgslovens Afsnit 3, er en Erstatning for manglende Overholdelse af Bidragspligten af vedkommende Barnefader eller Ægtefælle, og man fandt det derfor rimeligt at anvende Regelen i Nr. 5 ogsaa paa de heromhandlede Tilfælde, saaledes at Bidraget kun skulde medregnes til den enlige Rentenyders Indtægt med Halvdelen.

De heromhandlede Regler medfører, at man, naar Talen er om Rentenydere med Børn, kan sondre mellem 3 forskellige Grupper af Rentenydere: for det første Personer, der alene oppebærer Bidrag i Henhold til Forsorgslovens Afsnit 3, for det andet Personer, der alene modtager Børnetillæg efter Folkeforsikringslovens Regler — det drejer sig her om Ægtepar samt om enlige, der ikke modtager Underholdsbidrag til Børn —, og endelig for det tredje Personer, der faar deres Underholdsbidrag udbetalt direkte fra den bidragspligtige, men som ydermere oppebærer Børnetillæg i Henhold til Folkeforsikringsloven.

Den af Aldersrenteudvalget foretagne Undersøgelse angaaende disse 3 Grupperes Stilling viser, at af samtlige Tilfælde er de i sidstnævnte Gruppe, det vil sige de, der

modtager Underholdsbidrag direkte fra den bidragspligtige + Børnetillæg i Henhold til Folkeforsikringsloven, væsentlig gunstigere stillet end de andre Grupper. Til Gengæld maa man gaa ud fra, at denne Kategori er meget svagt repræsenteret i de mindrebemidlede Befolkningslag, og Interessen samler sig derfor hovedsagelig om Forholdet mellem Gruppe 1 og 2, det vil sige paa den ene Side Rentenydere, der alene modtager Underholdsbidrag til Børn i Henhold til Forsorgslovens Afsnit 3, og paa den anden Side Rentenydere, der alene modtager Børnetillæg i Medfør af Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4.

Udvalgets Undersøgelse viser, at uanset, om Rentenyderen har eet Barn eller tre Børn, er der, saa længe Indtægten er mindre end det fradragsfri Beløb, en væsentlig Fordel ved at tilhøre den Gruppe, der alene modtager Underholdsbidrag efter Forsorgslovens Regler, det vil sige Gruppe 1. Fordelen er størst, saa længe Indtægten ligger under det fradragsfri Beløb, og naar Rentenyderen har mange Børn, medens Fordelen ved at tilhøre Gruppe 1 bliver mindre ved voksende Indtægter, idet der da sker Fradrag i Renten som Følge af, at der i Indtægten medtages Halvdelen af Underholdsbidraget, medens Børnetillægget fremdeles ydes med det fulde Beløb.

At der for Rentenydere med mindre Indtægter er en Fordel forbundet med at oppebære Underholdsbidrag udbetalt forskudsvis af det offentlige, er nu een Ting, men et andet og langt mere graverende Forhold, som Udvalget peger paa, er, at Rentenydere med Børn uanset Børneantallet, og uanset om Børnene er født i eller uden for Ægteskab, er relativt daarligere stillet end Rentenydere, der slet ingen Børn har. Omkostningerne ved Forsørgelse af et Barn i Alderen under 15 Aar kan i Hovedstaden anslaaes til ikke under 750 Kr. om Aaret. Heroverfor staar den Realitet, at Rentenydere, der ikke har nogen Indtægt ud over Renten, i bedste Fald modtager 687 Kr. om Aaret og i ugunstigste Fald kun faar 243 Kr. I Betragtning af Rentens Højde maa man med Udvalget være enig i, at det virker urimeligt, at Personer, der kun har deres Rente af leve af, foruden til deres eget Underhold af Renten maa afholde et ret betydeligt Beløb til Forsørgelse af Barnet.

Børnetillæggene udgør efter den nuværende Ordning pr. 1. April 1946 243 Kr. i Hovedstaden, 204 Kr. i Provinsbyerne og 162 Kr. i Landkommunerne. Med Hensyn til Bidragenes Størrelse er det i Forslaget til Folkeforsikringsloven direkte udtalt, at